

αρχειοθηκη

1η ΤΟΥ ΜΑΗ 1949

Εφημερίδα «Εργάτης» 1.5.1949

Αποσπασμα απο την πρωτομαγιάτικη προκηρυξη του
ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (4η ΔΙΕΘΝΗΣ)

Ζήτω η Κόκκινη Εργατική Πρωτομαγιά!
Στον αγώνα για την αυτοκυβέρνηση και τις οικονομικές διεκδικήσεις των εργατών

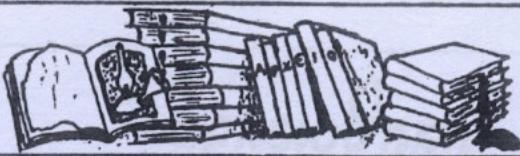
Στην Ελλάδα, οι καταπιεζόμενες κι εκμεταλλευόμενες μάζες των εργατών και των αγροτών, εντείνουντε την πάλη τους για την συντριψή της ξενόδουλης κυβέρνησης της Αθήνας, που προσπαθεί μ' όλα τα μέσα κι όλες τις μέθοδες να παρατείνει την εξουσία της. Παρά την τρομοκρατία, τις καταδιώξεις, τις φυλακίσεις, τις εξορίες και τους τουφεκισμούς, οι Έλληνες μαχητές στέκουνται ακλόνητοι στις επάλξεις του αγώνα για το διώχτιμο του ξένου αφέντη και του ντόπιου εκμεταλλευτή. Ο αγώνας του αντάρτικου εντείνεται ολοένα και περισσότερο. Οι μαχητές αντάρτες δυναμώνουν πιο αποφασιστικά τα πλήγματα τους ενάντια στο φασιστικό θεριό. Παρά την απομόνωση και το διαχωρισμό του αντάρτικου από τις φαρδείς προλεταριακές μάζες των πόλεων, παρά τη συνεχή προσπάθεια της ηγεσίας του ΚΚΕ να χρησιμοποιήσει το αντάρτικο σαν ΠΟΔΛΙΤΙΚΟ ΟΠΛΟ ενάντια στην πλουτοκρατική ολιγαρχία της Ελλάδας για να πετύχει μερικές θεσμούλες στην αστική κυβέρνηση, παρά τις συνεχείς προσπάθειες της ηγεσίας του αντάρτικου για μια "έντιμη ειρήνη" με τους δολλαριοκίνητους της Αθήνας και παρά τις προσπάθειές της να κρατήσει το αντάρτικό μακριά από την επαφή και τη βοήθεια του παγκόσμιου προλεταριάτου, οι εξεγερμένες μάζες των εργατών και χωρικών τραβάνε αποφασιστικά για την ολοκλήρωση της πάλης τους. Η τελευταία απεργία των δημοσίων υπαλλήλων σ' όλη την Ελλάδα και η αποφασιστικότητά τους ν' αντιμετωπίσουνε ανοιχτά, μαχητικά, την εκμεταλλευτική και καταπιεστική κλίκα της "Κυβέρνησης" της Αθήνας, δείχνει ξεκάθαρα πως άρχισε να ωριμάζει πια η ιδέα της ολόπλευρης επίθεσης για το τοπίο του σάπιου καταταλιστικού καθεστώτος. Οι εκμεταλλευόμενες και καταπιεζόμενες μάζες της Ελλάδας, είναι πια καιρός ν' αντιληφθούνε πως ο απομονωμένος από τις φαρδείς μάζες των πόλεων αγώνας του αντάρτικου και γενικά η απομόνωση του αγώνα τους από το παγκόσμιο προλεταριακό κίνημα μονάχα βλάβη, σπαράλιασμα, ήττα και καταστροφή μπορεί να φέρει. Αντίθετα, η σύνδεση του αγώνα τους με τον αγώνα των προλεταρίων των πόλεων και η συνεργασία τους, Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΠΕΔΙΑ, με τον αγώνα των προλεταρίων όλου του κόσμου, μονάχα αυτός είναι ο δρόμος που θα φέρει την απολύτωση στο Ελληνικό προλεταριάτο. Η πολιτική της "μη επέμβασης" και της αποχώρησης των Αγγλο-αμερικάνων, είναι ανεδαφική, ουτοπιστική και πλέον αντιμαρξιστική γιατί ο καπιταλισμός δεν έχει ούτε σύνορα, ούτε πατρίδες, μα σκλάβους που αγωνίζεται να τους κρατήσει κάτω από την μπότα του. Γι' αυτόν σκλάβοι είναι και οι Έλληνες εργάτες, και οι Κινέζοι, και οι Ινδονήσιοι, και οι Γάλλοι, και οι Άγγλοι και οι Γερμανοί και όλες οι φυλές του κόσμου. Και σκλαβοπάζαρα γι' αυτόν είναι και η Ελλάδα, και η Κίνα και η Ινδονησία, και η Γαλλία, και η Αγγλία και η Γερμανία και όλες οι χώρες της γης. Γι' αυτό κάθε προσπάθεια για να ΦΥΓΟΥΝ οι Άγγλο-αμερικάνοι από την Ελλάδα είναι ουτοπιστική και ανεδαφική. Ο μόνος αγώνας που μπορεί να δώσει τη νίκη στο Ελληνικό προλεταριάτο, είναι ο αγώνας που βασίζεται πάνω στη διεθνή αλληλεγγύη και αλληλοβοήθεια. Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟ ΤΣΑΚΙΣΜΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ.

Στη ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ, άρχισε μέσα στον περαισμένο χρόνο, να διαφορώνεται μια νέα κατάσταση πραμάτων, ενάντια στη Σταλινική γραφειοκρατία της Μόσχας και την Κομινφόρμ, που τείνει να τραβήξει μαζί της και όλες χώρες της Αν. Ευρώπης, που βρίσκονται κάτω από την καθοδήγηση του Κρεμλίνου. Αν η τάση Τίτο εξελιχθεί και ακολουθήσει το σωστό Μαρξιστικό - Λενινιστικό δρόμο, και προ παντός, βαδίσει πάνω στη γραμμή που της υπόδειξε η 4η Διεθνής ασφαλώς θα τραβήξει μαζί της κι όλες "λαϊκές δημοκρατίες", που θα βαδίσουν για την υποσκέλιση της ύλικας του Στάλιν και του Πολιτιτυόρων, και θα δημιουργήσουν μια νέα κατάσταση, υγή, που θα μπορέσει να ηγεθεί μιας Ευρωπαϊκής προσπάθειας για την εγκαΐδρυση μιας Ενωμένης Σοσιαλιστικής Σοβιετικής Δημοκρατίας στην Ευρώπη, σαν το πρώτο στάδιο προς την Παγκόσμια Σοσιαλιστική Συνομοσπονδία.

Στη ΓΑΛΛΙΑ, την ΙΤΑΛΙΑ και την ΑΓΓΛΙΑ, οι απεργιακές κινητοποιήσεις των εργατών βρίσκονται σήμερα σε μια κατάσταση ύφεσης και αναμονής. Υστερα από το πρόδωμα των μεγαλειώδικων αγώνων του Γαλλικού και του Ιταλικού προλεταριάτου από τους Σταλινικούς τον περαισμένο χρόνο, μια μεγάλη μερόνα εργατών άρχισε ν' αντιλαμβάνεται τους σκοπούς και τις επιδιώξεις των σταλινικών, που είναι απλά εξαρτήματα στην υπηρεσία της εξωτερικής πολιτικής Πολιτιτυόρων του Κρεμλίνου. Απόδειξη τούτου, είναι η συνεχής άνοδος και το φύντωμα των Τεταρτοδιεθνοτικών Κομμάτων στις πιο πάνω χώρες, που αγωνίζονται πραγματικά και μαχητικά για το σπάσιμο των αλυσίδων των εκμεταλλευομένων και καταπιεζόμενων.

Στην ΑΜΕΡΙΚΗ, ο γιάγκικος υπεριαλισμός, πνιγμένος μέσα στη μόνιμη κρίση του και αντιλαμβανόμενος το τέλος του που πλησιάζει με γοργό ρυθμό, αφοσιώθηκε ολοκληρωτικά στη οργάνωση του τρίτου παγκόσμιου - αντισοβιετικού αυτή τη φορά - πολέμου. Οπλισμένος μ' ένα όπλο της αποκαλύψεως - την απομική βόμβα - και με τους τεράστιους υλικούς πόρους του, προετοιμάζεται για την τελειωτική του εξόρμηση ενάντια στο παγκόσμιο προλεταριάτο. Χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα κι όλες τις μέθοδες, από τον Οργανισμό Ενωμένων Εθνών ως το Ατλαντικό Σύμφωνο, από την προπαγάνδα ως την ψευτιά, από την συκοφαντία ως την διαβολή, προετοιμάζει ιδεολογικά το έδαφος για μια δίχως προηγούμενο εξόρμηση του ενάντια στους σκλάβους του και την ΕΣΣΔ. Μπροστά, όμως, σ' αυτές τις τερατώδικες και πρωτοφανείς μέθοδες του υπεριαλισμού του δολλαρίου, οι προλεταριακές μάζες, που, κακή τη μοίρα, έτυχε να ποδηγητούνται από τους σταλινικούς προδότες, δεν βρίσκουνε ν' αντιτάξουνε, προς το παρόν τουλάχιστον, παρά

археиоθηκη

μονάχα συνέδρια και κόντρα συνέδρια "ειρήνης" με φτηνούς δεκάριους για την "ειρήνη"! Όμως δεν είναι μακριά η μέρα που το προλεταριάτο θα βρεί τον προσανατολισμό του, θα ξετινάξει τους σημερινούς του προδότες πηγέτες και θα ξητήσει την επαναστατική προσείσια των.

Στην ΚΥΠΡΟ, ύστερα από τις τρεις μεγάλες απεργίες του περοσμένου χρόνου, των μεταλλωρύχων της ΚΜΕ, των αμιαντωρώχων και των οικοδόμων, οι προλεταριακές μάζες βρίσκουνται ακόμα μέσα σ' ένα πέλαγος σύγχυσης και αναποφασιστικότητας. Η αποτυχία των τριών αυτών απεργιών, η διάλυση της Συμβούλευτικής, η υπαναχώρηση από μέρους της ηγεσίας του ΑΚΕΛ πάνω στην Αυτοκεφάληνη και η υιοθέτηση ξανά του συνθήματος της Ένωσης, η χρεωκοπία και η αποσύνθεση της ηγεσίας του ΑΚΕΛ, η πλέον εγκατάλειψη των οικονομικών αγώνων των εργατών από μέρους της εργατικής ηγεσίας, οι μανούβρες και οι μικροαστιμοί μέσα στο εργατικό κίνημα, δημιουργήσανε μια τέτοια κατάσταση, που μονάχα διαρρόη πρόσφερε στις εργατικές μας οργανώσεις, πτώση του ηθικού των κάτω, σκεπτικισμό και αναποφασιστικότητα. Τα οικονομικά αιτήματα των εργατών αγνοηθήκανε τελείως τον τελευταίο καιρό, κανένας αγώνας για την καλυτέρευση της θέσης των εργατών, καμιά προσπάθεια για την καλυτέρευση του οργανωτικού των συντεχνιών μας, καμιά πραγματική δουλειά για τη εξήνωση του μορφωτικού επιτεδου των μαζών. Η οικονομική κρίση άρχισε να εντείνεται, η ανισοσκέλεια των εισαγωγών - εξαγωγών έφτασε σε δυσθεώρητα ίψη, η αξιητησία των κυπριακών προϊόντων οδηγεί τον αγροτικό κόσμο στην καταστροφή και τον αφανισμό, η ανεργία άρχισε να φουντώνει, τα μεροκάματα κινδυνεύουν να πέσουν, η βιομηχανία του τόπου προχωρεί προς τη χρεωκοπία και το βιωτικό επίπεδο των εργατών συνεχώς πέφτει. Ο τόπος μας φέρεται ολοταχώς προς την καταστροφή. Εν τούτοις, κανένας πραγματικός αγώνας δεν έγινε προς αυτή τη κατεύθυνση, καμιά προσπάθεια για την αποτροπή της καταστροφής.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ,

Η φετεινή Πρωτομαγιά ας μάς βρει στις επάλξεις του αγώνα για το πέρασμα της εξουσίας στα χέρια του λαού μας, για την ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΗ. Η προδοτική εγκατάλειψη του συνθήματος της Αυτοκυβέρνησης από μέρους της σταλινικής πηγούσας και η νιοθέτηση του συνθήματος της Ένωσης πρέπει να μας κάνει να συνέλθουμε. Το αφιόνισμα της "Ένωσης" πρέπει να το σταματήσουμε εμείς οι ίδιοι. Να εξαναγκάσουμε τους κακή τη μοίρα πηγέτες των εργατικών μας οργανώσεων να μπούνε στον ορθό δρόμο της εξιτηρέτησης των εργατικών συμφερόντων. Αν αργηθούνε, να τους παραμερίσουμε και να τραβήξουμε μπροστά, με μια καινούργια, μαχητική, ταξικά συνειδητή και αποφασιστική πηγούσα, για τον αγώνα για το πέρασμα της εξουσίας στα χέρια των εργατών - αγροτών. Η "Ένωση" δεν μπορεί να μας προσφέρει ούτε καλύτερους δρούς δουλειάς, ούτε καλύτερα μεροκάματα, ούτε το κοινωνικό ξεικλάβωμα μας να μας εξασφαλίσει. Μονάχα την αλλαγή των αλυσίδων μας θα μας φέρει. Τίποτε περισσότερο, τίποτε ολιγότερο.

ΕΡΓΑΤΕΣ, ΑΓΡΟΤΕΣ, ΚΑΤΑΠΙΕΖΟΜΕΝΟΙ,

Εμπρός στον αγώνα για τη χειραφέτηση μας. Στον αγώνα για τις οικονομικές και πολιτικές διεκδικήσεις μας. Στον αγώνα για την καλυτέρευση των δρων δουλειάς και τις Κοινωνικές Ασφαλίσεις. Για το άνοιγμα δουλειών για τους ανέργους. Για ανεργιακά επιδόματα. Για την οργάνωση και την ταξική συνειδητοποίηση διων των κατατείχομένων. Για την ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΗ. Για μια Κυβέρνηση Εργατών - Αγροτών, που να πονεί τον εργάτη και να προστατεύει τον αγρότη. Για την πλέια εθνική και κοινωνική μας απελευθέρωση.

ΖΗΤΩ Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ!

ΤΟ ΕΚΤΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

**ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥΣΤ. ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (4η ΔΙΕΘΝΗΣ)
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ**

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ !

Η έποχη του λιμεναρισμού, είναι έποχη το καπιταλισμού που πεθαίνει. Ο παγκόμβιος πόλεμος του 1939-1946, καὶ ἡ γενική κρίση του καπιταλισμού που ξαπολώθηκε μὲτα αυτού, δίνει διάταξην στην οργανωμένη δύναμη της νέατελευτής των παρογκυαλικών δυνάμεων της παρούσας οικονομίας, ως και τον κρατικών περιφεραγμάτων, διέκινε κι αποδείχτει ότι μέσω σημερινούρατης κοινωνίας νώριμασαν κισιός ότι Ήπιες προποθεσίες των Σοσιαλισμού, διότι το καπιταλιστικό πρόγραμμα της κοινωνίας ζηγείνει δρόπτορες δυνώμεις για την παρέπαια διάπτυχη της ιδιοποτότητας, όπι ή ιστορίες διέπινε στην Ημερίδια Ιδιεύτερη το πρόγραμμα της Επενδυτικής Κοινωνίας.

την από την ημέρα διάταξη το πρωτόγνητης της Επονοματοκίνηστροπή του κεφαλαιοκρατικού ζητούσε.
Ο ἡμεριδιες κειμονόδοις τις τεράστιες μάζες των προδευτερίων έβλων των γυρίων πρήγματας δεν τά κεντρά της κεφαλαιοκρατίας ήταν και τελείωντας στις απομονωμένες γωνίες του άποικου κομού, στη διχταπία της χρυσιούτας κηκούς κεφαλαιοκρατίας πλουτοκρατίας. Ο ἡμεριδιες λιγούσες Αποκαταστάσεις και διαθέσιμες

κατορθώσεις, μ' αύτῷ τὸν τρόπο, ίά παρατένει ἡ ζωὴ τῆς καὶ νά ξεσπαθίζει τὴν κυριαρχία της πάνω στὸ προλεταράτο.

Οἱ πότικενδροι ἔχθροι του προλεταρίου, δὲν είναι οι φανεροὶ ταξικοὶ του Ὕμηροι, ή μπουρούσα-
σια, καὶ τὸ κράτος της. Αὐτοὶ είναι πέρα για πέ-
ρα γιατοῦ, σῶν ταξικοὶ Δάπιστοι τοῦ προλετα-
ρίου, οι οποίοι έχθροι του προλεταρίου καὶ
τῆς Παγκοσμίας Σοσιαλιστικής Επανάστασης είναι
οἱ ἔγχροι των πολιτικούς μέσα στην Ιδία την ἐργα-
τικὴ Τάγη καὶ Εργοστάσιοι στην ψηλότερη πόδο της
κοινωνίας των μαρού καὶ, επειδὴ τί ποτε ποτὲ κε-
τεύουσεν ούποτε τὶς μαρεὶς οἱ καναλιά δινέστη-
αν, τὰ Ζ.Ι.Α.Ν.Ι.Ο.Ν. Ομήρους της Κατανα-

για την Κύπρο, που ωδιστικά δύν διάφερε καθόλου από τό πάντα γεγονότα που μάς είχαν προσφέρει οι πατέρωντες μας. Με κάθε τρόπο, η Συντεχνική καθοδήγηση, προτεινόμενη να υποβάλλεται στις διπλα-σιες των μαζών, πάντα όπτι συναγερματικές μεταρρυθμίσεις, γιατί ως έπειρη της πάλι για ριζικές μεταρρυθμίσεις, που όμως μπορούσαν να βασούν συστατικές Ευθυνέρεις στο Κυπριακό πρόλεπταρίο.

"Η ιδεογραφία των Συντεχνικών δρημάτικες ή όργα-νωσές την πολιτική προλεπταρίου για προγράμματα και δημοπρατήσεις Ευθυνέρειας και, παρά το γεγονότο πώς η ίδια τελετουργία διεπιπλούει το αιτητήρι για μία κινηράση Συντεχνικής Εύνοιαστης Λύσης, που το κόρ-μα μετέτις πλέον δεν την έρχεται ποτέ δυνατή για Συντεχνικούς και Δημόσιους στοιχο ποτέ μετά, εγκατασταθεί ως την πολιτική για τη Συντεχνική. Όσαν όμως πας υποχρέωση να περιπέται στην περίοδο των λόγων αυτήν περιόδου των έργων, κι' άπω πάλι όταν διαγ-νούν αυτήν τη πρόταση θυμάται.

"Ηδη την απόντικον πορεία την διεκδικήση-ση της Εργατικής Έντησης το Γενικό Συμβούλιο της

ZΗΤΩ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ

ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΙΑ ΤΗΣ

ΕΠΟΜΑΘΑ ΤΟΤ 1921
Ουτός είναι τούτη γραμμή που αποτελεί
την πιο σημαντική δράση της από
την οποία προέλαβε την έ-
ναρξη των κατώτατων
της δημοκρατίας στην Ελλάδα.
Το αγαπητό προέδρευ-
ση, μετά την πέμπτη της
πενταετίας, με την αποφασιστική
απόφαση της παραπομπής
της στην Αθηναϊκή Δικαστη-
ρία, αποδείχθηκε από την
αποφασιστική πλειοψη-
νομία της Δικαστηρίου
εκδικούς των πολιτικών
διαδικασιών της Απελευ-
θείας, όπως η παραπομ-
πή της στην Δικαστηρία,
επέδειξε την πιο πολιτι-
κή δύναμη για την απόσταση
της καποδιστριανής από την
επομένη πενταετία, που με μόνη
την διάσπαση γραμμάτων, γε-
νικά τόσα, όπως της επομένης, δε-
νεί την απόδοση των πραγμάτων.
Από λόγοι της διεύθυνσης